દિ० જૈન ગ્રંથમાળા નં ૩૩.

॥ वन्दे जिनवरम् ॥

ईश्वरका कर्तृत्व

अर्थात्

बाबू ज्योतिप्रसादजी ए० जे० देवबंद कृत

कर्ताखंडनकी लावणी

પ્રકાશક—
મૂલચંદ કિસનદાસ કાપડીઆ
ઑ० સંપાદક, "દિગંબર જૈન"—સુરત.

ખાનપુર (ખંભાત) નિવાસી શા સોમચંદ ફૂલચંદ તથા શા છોટાલાલ વૃજલાલ તરફથી ભેટ.

મૂલ્ય—સદુપયોગ.

॥ श्री वीतरागाय नमः ॥

कर्ताखंडनकी लावणी.

૧

કર્ત્તાવાદી કહે જીવકા, કર્ત્તા હર્ત્તા પરમેશ્વર;
સૃષ્ટીકો રચ જીવ બનાયે, ઈસમેં સન્દેહ પડે નજર.
અગર રચી સૃષ્ટી ઇશ્વરને, ફિર ક્યોં અંતર દિયા હૈ ડાલ;
એક સુખી એક દુઃખી બનાયા, એક ધની નિર્ધન કંગાલ.
ઊંચ નીચ ક્યોં પુરૂષ બનાયે, એક દયાલુ એક ચંડાલ;
સબ જીવોં પર સમદૃષ્ટી ક્યોં, રહા ન ઈસકા કહિયે હાલ.
અગર કહો અપને ભક્તકો, વહ રખતા હરદમ ખુશહાલ;
કરૈ બુરાઈ જો ઈશ્વર કી, ઉસે દેત દુઃખ અતિ વિકરાલ.
તો ખુશામદી હુઆ ઇશ હૈ, બડા દોષ યહ કરિયે ખ્યાલ;
અગર કહો અનુસાર કર્મકે, દેતા હૈ સુખ દુઃખ ધનમાલ.
તબતો યહ બતલાઓ જીવકે, સંગ કર્મ લાગે ક્યોં કર; **સૃષ્ટી**

* * ૨ * *

જબ ઇશ્વરને પ્રથમ જીવકો, પૈદા કિયા જગતકે માહ;
ઉસ દમ કર્મ જીવકે સંગ મેં, લગે હુયે થે યા કિ નાહ.
અગર કહોગે કર્મ સંગ થે, યહતો બાત હુઇ વે રાહ;
કિયે કર્મ બિન કર્મ કહાં સે, લગે જીવ ક્યોં હુઆ તવાહ.
અગર કહોગે કર્મ નહીં થે, સંગ જીવકે જન્મત બાર;
ફિર યહ આયે કર્મ કહાંસે, ઇસકા બતલાઓ બિસ્તાર.

કિયે કર્મ કયોં પૈદા ઈશને, કરૈ જીવકો જો લાચાર;
કોપ જીવ પર કિયા ઈશને, કયોં સુખ દુઃખ યહ દીન્હા ડાર.
ઝૂંઠ બાત યહ હુઇ સરાસર, મનમેં સમઝો જરા ચતુર. સૃષ્ટી.

૩

અગર કર્મ અનુસાર દંડ દે, રચતા જીવ બીચ સંસાર;
પૈદા કરી દંડ દે ગણુકા, જો નિત કરૈ ભોગ વ્યભિચાર.
ખૂબ દિયા યહ દંડ ઇશને, ભ્રષ્ટ કરે જગ મે નરનાર;
અગર કહો સ્વાધીનપને સે, કરતીં હૈ ગણુકા યહ કાર.
હૈ પૂરણુ સર્વજ્ઞ ઇશ તો, તીન કાલ કી જાને બાત;
તબ કયોં રચી દેહ ગણુકાકી, જબ ઉસકો થા ઇતના જ્ઞાત.
હો કરકે સ્વાધીન યહ ગણુકા, ભ્રષ્ટાચાર કરે જગબીચ;
તબતો દોષ હુઆ ઇશ્વરકો, કિયા જાન યહ કર્તબ નીચ.
ઇશ્વરકે સર્વજ્ઞપનેમેં લગે દોષ અબ સુનો જિકર; સૃષ્ટી.

૪

દુષ્ટ લોગ જીવોં કો મારેં, વેરહમી સે હરતે પ્રાન;
કિયે ઇશને કયોં વહ પૈદા, જબ ઉસકો થા ઇતના જ્ઞાન.
અગર કહોગે ઘાતી દ્વારા, દંડ લહૈં હૈં જીવ અજાન;
આજ્ઞાસે ઇશ્વરકી અપને, કરતબ કા ફલ ભોગેં આન.
જબ ઘાતકને ઇશ્વરકી, આજ્ઞાસે કીના જીવ સંહાર;
ક્રૂર કયોં ઉનકો દોષ લગાવેં, પાપી દુષ્ટ કહે સંસાર.
જૈસે કિસી ધની ઘર ચોરી, કરી ધન લિયા અપાર;
ધની પુરુષ કે કર્મયોગસે, કરવાઈ ચોરી કરતાર.
દંડ મિલા નિર્દોષ ચોર કો, થા ઇશ્વરકા દોષ મગર; સૃષ્ટી.

✱ ✱ ૫ ✱ ✱

અગર કહોગે ઘાતી નરકા, હૈ અપરાધ બાત લો માન;
ફિર કયોં પૈદા કિયે ઇશને, પાપી જન ચંડાલ મહાન.
અગર જાનકર ઇન્હેં બનાયે, તબ ઇશ્વર ચંડાલ સમાન;
અગર કિયે વિન જાણે પૈદા, તબતો હૈ મૂરખ નાદાન
હુઆ ભ્રષ્ટ સર્વજ્ઞપના અબ, રક્ષકપન પર કરિયે ગૌર;
અબ કરતા હૈ જગકી રક્ષા, તબ કયોં કીન્હેં ઠગ અરુ ચોર.
અગર કહોગે ખાન પાનકા, યહી કિયા ચોરોંકે તૌર;
ફિર કયોં પહરેદાર બનાયે, ફિરેં જગાતે કર કરશોર.
તબ તો દગાબાજ હૈ ઇશ્વર, જબ કરતા યહ કપટ મકર;
સૃષ્ટીકો રચ જીવ બનાયે, ઇસમેં સંદેહ પડે નજર.

✱ ✱ ૬ ✱ ✱

અરુ યહ ભી કહતે હો ઇશ્વર, સબકે ઘટમેં રહા હૈ વ્યાપ;
જબ ઇશ્વર ઘટઘટકા વાસી, ફિર તો આપ કરે પુનપાપ.
આપહિ ઇશ્વર પાપ કરે હૈ, જગ જીવોં કો દે સન્તાપ;
યહ અન્યાય હૈ પ્રગટ નીતિસે, ઇસકો તો માનોગે આપ.
ઔર તુમ્હારે જબ ઘટ ઘટમેં, ઇશ્વરકા પ્રકાશ નિકાસ;
ફિર સ્વાધીન જીવ હો કૈસે, હરદમ રહે ઇશ જબ પાસ.
સચ અરુ ઝૂઠ કપટ છલ જગમેં, પાપ પુણ્ય જિતને વ્યોહાર;
સભી કરાતા હૈ પરમેશ્વર, જીવ કરૈ હોકર લાચાર.
કરે ઇશ અરુ ભરે જીવ દુઃખ, યહ ઇશ્વરમેં બડી કસર; સૃષ્ટી.

✱ ✱ ૭ ✱ ✱

ઘટઘટ વ્યાપી જબ પરમેશ્વર, તબ મેરે ઘટ વાસ જરૂર;
મગર ઈશ કે કર્તાપન કા, મૈં ખંડન કરતા ભરપૂર.
તબતો અપના ખુદ ખંડન વહ, કરે મેરા નહિ જરા કસૂર;
અગર મેરા અપરાધ કહો તબ, રહૈ નહીં ઈશ્વરકા નૂર.
ફિર કહતે હો નિરાકાર વહ, જિસકા નહીં કોઇ આકાર;
મગર વિના આકાર રચૈ કયા, વસ્તુ દિલમેં કરો વિચાર.
અંગહીન નર કયા કર સકતા, હાથ પૈર બિન જવ લાચાર;
હૈ અચરજ કી બાત બિના આકાર રચૈ ઈશ્વર સંસાર.
ઐસી ઝૂંઠી બાતકો માને, નહીં કોઇ ભી જ્ઞાની નર;
સૃષ્ટીકો રચ જીવ બનાયે, ઇસમેં સંદેહ પડે નજર.

✱ ✱ ૮ ✱ ✱

ફિર કહેતેહો પરમેશ્વર કો, જ્યોતી સ્વરુપ સદા સુખકાર;
નિરાકારપન નષ્ટ હોગયા, જબ ઉસકા હૈ રુપ આકાર.
સર્વશક્તિ નહિં રહી ઈશમેં, જબ સબ જીવ હુએ સ્વાધીન;
સર્વજ્ઞાન નહિં રહા ઈશમેં, નહીં દયાલુ કરો યકીન.
નહીં રહા ઘટ ઘટકા વ્યાપી, સમદષ્ટી ભી રહા ન ઈશ;
રક્ષકપન નહિં જરા ઇશમેં, નિર્વિકાર ભી નહિ જગદીશ.
જો જો ગુણ તુમ વર્ણન કરતે, કર્તાપન મેં રહૈ ન એક;
નહીં જીવકા કર્ત્તા ઈશ્વર, જ્ઞાની લોગો કરો વિવેક.
ઈશ્વર હોતા હૈ મહાદોષી, ઉસકો કર્ત્તા કહો અગર; **સૃષ્ટી.**

✱ ✱ ૯ ✱ ✱

એક બાતકા ઔર ગુણીજન, જરા ધ્યાનસે કરિયે ખ્યાલ;
ઈશ્વરને રચ કરકે સૃષ્ટી, કયોં સર અપને ધરા બવાલ.
અપને સુખ આનન્દમેં ઉસને, વ્યર્થ ફિકર કયોં લીના ડાલ;
હુઆ ફાયદા કયા ઈશ્વરકો; ફૈલાયા યહ માયા જાલ.
અગર કહોગે ઈશ્વરને રચ, જગ કો હુનર દિખાયા હૈ;
મૈં હૂં ઐસા બલી ગુણી જન, મેરી યહ સબ માયા હૈ.
તબતો કરતબ ઉન્હે દિખાયા, ખુદહી જિન્હેં બનાયા હૈ;
બડા ઘમંડી માની હૈ જો, જગકા જાલ બિછાયા હૈ.
કિસકારણસે દુનિયાંકો રચ, કિયા ઈશને પ્રગટહુનર; સૃષ્ટી

✱ ✱ ૧૦ ✱ ✱

કર્ત્તાપનકા કહા હાલ અબ, **હર્ત્તાપનકા** સુનો જિકર;
અપને હાથ બનાકર બસ્તુ, નહીં હરૈ કોઈ જ્ઞાની નર.
અગર ચતુર કિસી વસ્તુકો, બનાબનાદે ખંડિતકર;
ઉસે કહે સબ મૂરખ દુનિયાં, યહતો આતી સાફ નજર.
લિખકર સાફ ઈબારતકો જો મેટૈ અપને હાથ બશર;
સમઝો ઉસકો ગલત ઈબારત, યા કુછ ઉસમેં રહી કસર.
કહો જીવ રચને મેં ઈશને, ગલતી કી યા ભૂલા ડગર;
નહીં ઈશ્વર હરૈ કિસીકો, દોષ લગાઓ ઉસકે સર.
સૃષ્ટીકો રચ જીવ બનાયે, ઈસમેં સંદેહ પડે નજર.

✻ ✻ ૧૧ ✻ ✻

કરો જૂઠ અરુ સચકા નિર્ણય, પક્ષપાતકો તજ ગુણવાન;
કર્તાપન મેં પરમેશ્વર કે, હોતા હૈ સબ ભ્રષ્ટ જહાન.
ઇશ્વરકે સર દોષ લગેં અતિ, પાપી કપટી અરુ નાદાન;
તુમ ઇશ્વરકો દોષ લગાઓ, ફિર બનતે હો ભક્ત મહાન.
અરે ભાઈ જો કર્મ કરોગે, ઉસકા ફલ ભોગોગે આપ;
કહૈ શાસ્ત્ર સુત કરૈ ભરૈ સુત, બાપ કરૈ સો ભોગે બાપ.
જકતોંકે કારણ પરમેશ્વર, નહીં માફ કરતા હૈ પાપ;
દોષ લગાઓ મત ઇશ્વરકો, વરના ભોગોગે સંતાપ.
પક્ષપાતકો તજકર જ્ઞાની, યહી બાત લો હૃદય ધર; સૃષ્ટી.

✻ ✻ ૧૨ ✻ ✻

હૈ નહીં ઇશ્વર કર્ત્તા હર્તા, જગત જીવકા આદિ ન અંત;
નિજ નિજ કર્મયોગસે સુખ દુખ, પાવે જીવ જગત ભ્રમંત.
નહીં ઇશ્વર કુછ દંડ દેત હૈ, નહીં ઇશ કુછ કરત હરંત;
રાગદ્વેષસે રહિત મોક્ષમેં, અજર અમર ઇશ્વર ભગવંત.
પાપ કરૈ સો લહે જીવ દુખ, પુન્ય કરૈ સુખ લહે અપાર;
પાપ પુન્યકે નાશ કરે પર, બીતરાગપન હૈ સુખકાર.
સમઝન કારણ ગુણીજનોંકે, યહ કાફી હૈ ચંદ સતર;
સૃષ્ટીકો રચ જીવ બનાયે, ઇસમેં સન્દેહ પડે નજર.

ઇતિ

નિવેદન—આ નાનકડું પુસ્તક કંઇપણ દ્વેષબુદ્ધિથી નહિ, પણ માત્ર સત્યાસત્યના નિર્ણયને માટેજ પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે. આશા છે કે સજ્જન પુરૂષો પક્ષપાતનો ત્યાગ કરીને તથા એના ઉપર પૂર્ણ વિચાર કરીને કલ્યાણમાર્ગને ગ્રહણ કરવાવાળા થશે.

પ્રકાશક—

Printed by Matubhai Bhaidas at the 'Surat Jain' Printing Press near Khapatia Chakla Surat & published by Moolchand Kasondas Kapadia fram Chandawadi-Surat.